

[Poul Nielson.]

empel på, at forskellen mellem de sagligt rigtige løsninger og de politisk mulige og derfor ofte usaglige løsninger kan være meget stor. Desværre er det altid de sidstnævnte, der sejrer. Jeg mener, dette er en meget, meget pessimistisk måde at se tingene på. Det er ikke en usaglig, politisk mudret ærtesuppe, vi har kogt sammen. Tværtimod vil jeg fastholde, og jeg håber, at de øvrige ordførere vil give mig ret i den vurdering, at de gensidige politiske indrømmelser, der har været nødvendige for at skabe denne brede enighed, ikke har skabt uklarhed eller øget det administrative besvær ved denne lovs praktiske anvendelse — på en række punkter i virkeligheden snarere tværtimod. Dette er ikke på nogen måde et eksempel på det, som de statsautoriserede revisorers formand giver udtryk for.

Det er jo ikke nødvendigvis usagligt, fordi vi har vedtaget noget, der ikke 100 pct., jeg gentager 100 pct., er identisk med det, en eller anden erhvervsorganisation mener. Efter vor opfattelse er der faktisk taget rigeligt hensyn til erhvervsorganisationernes synspunkter ved den endelige formulering af lovforslaget. Hvis vi var gået meget længere, var det vel efterhånden et spørgsmål, hvor den lovgivende magt egentlig ligger. Udvalgsarbejdet har været så massivt og så teknisk vel gennemført, at de egentlige politiske spørgsmål, som stod tilbage, var spørgsmål, om hvilke afgørelse skulle træffes i denne sal. Det bliver den nu, og på den baggrund mener jeg ikke, at erhvervsorganisationerne har noget proceduremæssigt at beklage sig over. Så må de acceptere, at det er her, de politiske afgørelser som sådanne bliver truffet.

Der er på en lang række punkter opnået enighed om, hvad jeg vil kalde tekniske forbedringer eller klargørende præciseringer i lovforslagene. Vi har forbedret anvendelsen af loven i praksis, er vi sikre på, ved at fjerne de ret rigoristiske bestemmelser om, hvor de registrerede og hvor de statsautoriserede revisorer måtte bruges i selskaberne. Vi har fået bedre og klarere regler ved likvidationer, og vi har fået det gjort lidt nemmere at få vedtægtsændringer igennem, der tilsigter konsolidering af selskabet. Jeg skal ikke gå ind i en opremsning af alle de punk-

ter, hvor der har fundet mindre, tekniske klargøringer sted.

Herefter vil jeg sige et par ord om de ændringer, vi har betragtet som nødvendige for at få den brede tilslutning.

Ændringen fra de 50.000 kr. til 100.000 kr. i aktieselskabskapital kan ikke rigtig rubriceres ind her; det er noget, der sådan set har været enighed om var en styrkelse af selskabet som sådant, og det skal ses i lyset af anpartsselskabernes samtidige tilstedekomst.

§ 26, stk. 2, om aktiebogens tilgængelighed har jo været et hovedpunkt i debatten. Jeg skal henvise til, at jeg allerede ved første behandling gjorde opmærksom på, at der ligger et problem her, og det, der er sket er jo, at man under udvalgsarbejdet er blevet enig om at begrænse adgangen til at gøre sig bekendt med aktiebogen. Fremover vil det kun være offentlige myndigheder og de ansatte i selskabet, der udover den almindelige ledelse i selskabet har adgang til at se aktiebogen.

Her som på visse andre punkter, hvor vi har gjort indrømmelser til VKR-partierne og dermed også til erhvervsorganisationerne, er det argumentationen om spekulationstruslen, vi først og fremmest har accepteret. Man har fremstillet problemerne sådan, at vi står over for en risiko for især udenlandske spekulationsprægede opkøb af danske aktier. Hvis det erhvervspolitiske klima her i landet virkelig er så dårligt, at store danske virksomheder ser sig tvunget til at flytte til udlandet, er det naturligvis svært at se nogen realitet i den anden trussel om udenlandske opkøb her i landet. Men selvfølgelig er det erhvervspolitiske klima i Danmark heller ikke sådan, som det noget jamrende er blevet fremstillet på det seneste, og derfor har vi ment det saglig rigtigt at lægge vægt på den interesse, selskaberne kan have i at beskytte sig mod spekulationsprægede angreb, og accepteret tankegangen på nogle af disse punkter.

Offentlige myndigheder vil fremover have denne adgang, og det vil sige, at de har det som noget dagligdags, der ikke vil kræve dommerkendelse eller andre fiksfakserier. De offentlige myndigheder har, når de finder det nødvendigt eller hensigtsmæssigt, umiddelbar adgang til selskabernes aktiebøger.